

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu Wydział V – Sąd Gospodarczy

w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Bartosza Łopalewskiego

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2018 roku w Nowym Sączu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa: Towarzystwo (...) S. A. w W.

przeciwko: J. W.

o zapłatę

1. umorzyć postępowanie,
2. odmówić zwrotu opłaty sądowej.

UZASADNIENIE

18 sierpnia 2018 roku doręczono pełnomocnikowi strony powodowej wezwanie od usunięcia braków pozwu (k. 15). Pismem z dnia 28 sierpnia 2018 roku pełnomocnik oświadczył o cofnięciu pozwu. Braki nie zostały usunięte. Wobec powyższego Sąd postępowanie umorzył (art. 505³⁷ § 1 k.p.c.).

Zwrot opłaty sądowej od pozwu jest możliwy w całości gdy cofnięcie pozwu nastąpiło przed wysłaniem odpisu pisma innym stronom (art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. „b” ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) lub częściowo gdy cofnięcie nastąpiło przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana (art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. „a” ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Przepisy te cechują się logicznym powiązaniem treściowym właściwym dla postępowania zwykłego, w którym najpierw następuje wysłanie pozwanemu odpisu pisma inicjującego sprawę, a następnie posiedzeniem sądu, na którym możliwe jest orzeczenie co do żądania pozwu. Kolejność ta zostaje odwrócona w postępowaniu upominawczym (w tym elektronicznym postępowaniu upominawczym), gdzie merytoryczne posiedzenie sądu w powyższym rozumieniu odbywa się przed doręczeniem odpisu pozwu stronie przeciwnej. W tym kontekście nie można tracić z pola widzenia, że przywołane przepisy ustawy o kosztach w sprawach cywilnych posługują się pojęciem „posiedzenia”, nie zaś „posiedzenia wyznaczonego na rozprawę”, czy też „rozprawy”. Pojęcia te używa natomiast ustawodawca zarówno w ustawie procesowej, jak i ustawie o kosztach (np. art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. „a” oraz art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit. „c”), co nakazuje przyjąć – zgodnie z regułą interpretacyjną racjonalności prawodawcy – że nie mogą one mieć tego samego znaczenia.

Niniejsza sprawa była – w postępowaniu elektronicznym – skierowana na posiedzenie, gdzie stwierdzono brak podstaw od orzeczenia nakazem zapłaty (k. 5). Skoro odbyło się posiedzenie sądowe poświęcone sprawie, to nie jest możliwy zwrot połowy opłaty sądowej od pozwu. Tym bardziej wykluczony jest zwrot opłaty sądowej w całości (a minori ad maius). Wobec powyższego brak podstaw do zwrotu opłaty sądowej w jakiegokolwiek części. Odmienne zapatrywanie prawne prowadziłoby do zwolnienia pewnej grupy powodów z ekonomicznego ciężaru opłaty sądowych od skutecznie złożonych pozwów. Grupę tę stanowiliby powodowie, którzy pozwy w elektronicznym postępowaniu upominawczy traktują jako próbę, a z ochrony sądowej rezygnują gdy tylko sprawa rozpoznawana na być w warunkach pełnej kontradiktoryjności. Wykładnia taka stałaby w oczywistej sprzeczności z art. 84 Konstytucji RP. Przepis ten przewiduje spoczywający na „każdym” obowiązek ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych. Automatyczne

wyłączenie z ponoszenia ciężarów publicznych pewnej grupy powodów, niezależnie od ich sytuacji majątkowej, nie daje się pogodzić z cytowaną regulacją, stanowiąc nieproporcjonalną ingerencję (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) w zasadę równości (art. 32 Konstytucji RP).

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak na wstępie.

Z/

- odpis postanowienia doręczyć wyłącznie pełnomocnikowi strony powodowej,

- kal. 1 tydzień.